

A Fehér Lovas

„Ki méltó, hogy a hét pecsétet megnyissa?
Ki méltó, hogy a könyvet felnyissa?“
Sírtam, mikor láttam, hogy senki nem volt méltó.
A Földön és az égen senki nem volt méltó.

Egy hang szólt: „, Ne sírj, mert győzött az Úr.
Ő méltó, az urak Ura.
Ő a Király, az Oroszlán, Júda Oroszlánja.
Ő Jesua, a Bárány, Istennek Szent Báránya!“

Hallelúját zeng a Menny, dicséri Jesuát,
Istennek Szent Bárányát, Júda Oroszlánját.
A nép kiáltja: „,Maranatha, jöjj hamar Jesua,
Istennek Szent Báránya, Júda Oroszlánja!“
Hallelúja, Maranatha, Júda Oroszlánja,
Istennek Szent Báránya!

Egy fehér ló az égen megjelen,
Ki rajta ül, örökkévaló.
Szemei mint a tűznek lángja,
Hangja mint vizek zúgása,
Szájában az igazságnak kardja,
Fején pompás korona.
Mennei sereg követi fehér lovakon,
Fehért ruhákban.
A menyasszony elkészült már,
Felvette fehér ruháját,
A völegényt várja már.
A Menny a Földre leszáll.

Énekszöveg Jelenések 5 és 19 (Biblia) alapján

Szöveg és dallam: Esther Judith Becker